

CONCERTI ITALIANI

Giuliani Carmignola – violino

Barocco sempre giovane

Antonio Vivaldi (1678 – 1741)

Sinfonia in Do maggiore RV 112

I. Allegro, II. Andante, III. Presto

Arcangelo Corelli (1653–1713)

Concerto grosso in Re maggiore op. 6/1 (k 300 let úmrtí skladatele)

I. Largo – Allegro - Largo-Allegro - Largo, II. Largo - Allegro, III. Largo, IV. Allegro, V. Allegro

Antonio Vivaldi (1678-1741)

Concerto in Do maggiore per violino, archi e cembalo RV 187

I. Allegro, II. Largo ma non molto, III. Allegro

(versione originale inedita), concerto "teatrale" composto verso il 1734, buon esempio del virtuosismo rapsodico di Vivaldi e dei contrasti di scrittura: ritmici nel primo tempo, modali, e spaziali nell'ultimo.

Arcangelo Corelli (1653–1713)

Concerto grosso in Fa maggiore op. 6/9

I. Preludio: Largo, II. Allemanda: Allegro, III. Corrente: Vivace, IV. Gavotta: Allegro, V. Adagio, VI. Minuetto:Vivace)

Antonio Vivaldi (1678-1741)

Concerto in Fa maggiore per violino, archi e cembalo RV 283

I. Allegro, II. Largo, III. Allegro

(mai registrato, dove si devono inserire le cadenze di Anna Maria, una all'inizio, l'altra sulla fermata del terzo tempo), stesso periodo, concerto brillante che mette particolarmente in valore l'agilità e lo spirito dell'interprete.

Antonio Vivaldi (1678-1741)

Concerto in Re maggiore per violino, archi e cembalo RV 232

I. Allegro, II. Largo, III. Allegro

(versione ultima inedita), pure composto negli anni 1730: concerto dove domina la forza drammatica e la sperimentazione della scrittura e della tecnica.

Giuliano Carmignola

Italský houslista **Giuliano Carmignola** je jedním z nejlepších a nejpozoruhodnějších současných interpretů barokní hudby, specializuje se však i na hudbu období klasicismu. Carmignola se narodil ve městě Treviso do hudební rodiny. Na housle začal hrát v pěti letech. Jeho prvním učitelem byl jeho otec Antonio Carmignola. Giuliano dále pokračoval ve studiích na benátské konzervatoři Benedetto Marcello u Luigiho Ferra a Sergia Lorenziho. Na hudební akademii Chigiana v Sieně absolvoval mistrovské třídy u takových velkých houslistů, jako jsou Nathan Milstein, Franco Gulli či Henryk Szeryng na ženevské konzervatoři. Mezi lety 1970 a 1978 úspěšně působil jako sólista souboru svého profesora Luigiho Ferra Virtuoso di Roma, s nímž navštívil významné koncertní sály v Evropě i ve Spojených státech. Právě díky svému profesoru (L. Ferro) se začal silně zajímat o barokní hudbu začátku sedmnáctého století, zejména o kompozice tzv. Benátské školy, do níž patří také Antonio Vivaldi.

Jeho kariéru odstartovalo především vítězství v Mezinárodní Paganiniho soutěži v italském Janově. V roce 1978 se Carmignola stal koncertním mistrem orchestru hlavního benátského operního divadla Teatro La Fenice, tuto funkci zastával do roku 1985. Spolupracoval a spolupracuje s předními sólisty, soubory i orchestry dirigovanými takovými mistry jako jsou Claudio Abbado, Peter Maag, Eliahu Inbal či Giuseppe Sinopli. Začal také spolupracovat se soubory specializujícími se na interpretaci staré hudby dobovými nástroji, zejména s Venice Baroque Orchestra, jedním z předních italských souborů v této oblasti. Tento soubor podnítil Carmignolův zájem o barokní hudební literaturu a následný výzkum a badatelský přístup k baroknímu houslovému repertoáru. V provedení Vivaldiho Čtvero ročních dob z roku 2000 přinesli Carmignola s Venice Baroque Orchestra nové nuance i celkové pojetí. Na stejné nahrávce Carmignola uvedl také tři Vivaldiho houslové koncerty, které do té doby nebyly nikdy nahrány. Preferuje dobový způsob hry na mistrovský nástroj z 18. století.

Giuliano Carmignola je častým účastníkem festivalů barokní hudby napříč celou Evropou (Bruggy, Vídeň, Brusel, Barcelona, Salzburg, Lucern). Deset let působil jako profesor na konzervatoři Benedetto Marcello v Benátkách, poté byl v roce 1999 jmenován profesorem na luzernské Hochschule für Musik.

Barocco sempre giovane je komorní soubor složený ze špičkových mladých českých profesionálních hudebníků.

Již během krátké doby od svého vzniku soubor účinkoval na stovkách koncertů a zařadil se mezi významná hudební tělesa České republiky. Stal se ozdobou mezinárodních hudebních festivalů (Pražské jaro, Mezinárodní hudební festival Brno, The Ohrid Summer Festival, Festival Mitte Europa, Festival Concentus Moraviae, Svátky hudby v Praze, Hudba Pražského hradu, Nitrianska hudobna jar, Musica sacra, Le Quattro Stagioni, IMusicFest of George Lobkowitz atd.), jeho koncerty vysílala Česká televize, Televize Noe, Český rozhlas, nahrává na CD a pořádá vlastní abonentní cykly koncertů.

Každý z členů souboru je současně sólistou v některém z mnoha koncertů barokních mistrů, které má soubor v repertoáru (odtud název Barocco sempre giovane). Během svého působení však rozšířil svůj repertoár na všechna slohová období od baroka až po současnost, interpretuje a pro Český rozhlas nahrává mj. též díla významných současných autorů, která mu byla věnována.

Soubor spolupracuje s předními českými i zahraničními sólisty (Václav Hudeček, Giulliano Carmignola, Ivan Ženatý, Bohuslav Matoušek, František Novotný, Gabriela Demeterová, Jana Vonášková - Nováková - housle, Jiří Bárta, Michaela Fukačová - violoncello, Jana Boušková, Kateřina Englichová - harfa, Lukáš Klánský, István Dénes, Jaroslava Pěchočová - klavír, Ad-El Shalev, Barbara Maria Willi, Edita Keglerová, Vojtěch Spurný – cembalo, Aleš Bárta, Waclav Golonka, Václav Rabas, Jaroslav Tůma – varhany, Claudi Arimani, Antonio Amenduni, Jiří Stivín, Žofie Vokálková – flétna, Ivan Sequardt, Liběna Sequardtová, Vilém Veverka – hoboj, Václav Vonášek, Luboš Hucek – fagot, Miroslav Kejmar, Jiří Houdek – trubka, Radek Baborák – lesní roh, Michiyo Keiko, Hana Jonášová Petra Alvarez - soprán, Markéta Cukrová, Michaela Kapustová, Edita Adlerová – alt, Rafael Alvarez, Juraj Holly – tenor, Roman Janál, Tomáš Král – baryton atd.) i s celou řadou vynikajících mladých hudebníků, laureátů mezinárodních interpretačních soutěží.

Spojení Giuliana Carmignoly s komorním souborem **Barocco sempre giovane**, v jejichž podání uslyšíme skladby Arcangela Corelliho a Antonia Vivaldiho, bude jistě výjimečným hudebním zážitkem. Předpokládejme, že se potvrdí myšlenka souboru, tedy že „baroko je stále mladé“.